

[Glistrup]

skønt han ganske klart har administreret fuldstændig lovligt og korrekt og har villet hjælpe sin ministerkollega fru Mimi Jakobsen til at klare alt det fedtefad, hun var kommet i.

Så er det, fru Mimi Jakobsen kommer og siger: Jamen jeg vil have lukkede døre, for jeg vil ikke have den sandhed frem, at de problemer, der her er opstået, i virkeligheden stammer fra fru Mimi Jakobsen. Det er det, hr. Ole Espersen og Socialdemokratiet går med til, og så giver man Fremskridtspartiet skylden for alle disse problemer, der for det første er, at man vil forfølge den forkerte mand, nemlig hr. Erik Ninn-Hansen i stedet for hr. Gammeltoft-Hansen – det er ikke ligegyldigt, hvilken Hansen det er, man går løs på – og for det andet, at man vil gøre det muligt for den, som ganske klart udgør baggrunden for alt dette her, nemlig fru Mimi Jakobsen, at skjule det bag lukkede døre.

Hvordan i alverden hr. Ole Espersen gentagne gange har kunnet sige, at det skulle være Fremskridtspartiets skyld, at man er kommet i det fedtefad, er uforståeligt. Det er vist ærlig talt udtryk for noget, der hedder paranoia, når hr. Ole Espersen kan mene, at også den synd skal hvile på Fremskridtspartiets skuldre.

Men vi har brede skuldre. Vi har været ude for så mange uberettigede beskyldninger i vor levetid, så vi lever nok også med den fuldstændig afsindige beskyldning, som hr. Ole Espersen her nu to gange har fremsat fra denne talerstol mod Fremskridtspartiet, men berettiget er det i hvert fald ikke.

Endvidere er der hr. Kofod-Svendens forslag om, at man skulle kunne lave mørke aftaler og bare gennemføre et ændringsforslag om, at hvis man har lavet en eller anden aftale om, at man skal feje tingene ind under gulvtæppet, skal man kunne feje det ind under gulvtæppet.

Som hr. Ole Espersen rigtigt sagde: Hvis der havde været ført sag ved en normal kommissionsdomstol, havde det været for åbne døre, også når det var tidligere. At så den virkelige skyldige, nemlig fru Mimi Jakobsen, med hr. Kofod-Svendens hjælp skal kunne gennemføre, at man nu bare laver en aftale om, at man fejer det hele ind under gulvtæppet, er ærlig talt ikke noget, der vidner om den helt høje retsmoral eller hensyn til retssikkerheden her i landet, således som det vil fremgå af det ændringsforslag, som vi forstår nu kommer fra Kristeligt Folkeparti, og som vi selvfølgelig vil se på, når det er blevet stillet.

Det, hr. Kofod-Svendens sagde om, at vi bare skulle kunne skjule det bag lukkede døre, fordi der var nogle mennesker, der havde indgået en aftale, lød ikke særlig overbevisende. Hvis Blekingegadebanden indgår en aftale om, at de ikke kan straffes, vil man måske også respektere den.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er ikke for at kommentere hr. Glistrups indlæg – for vi kan jo ikke bruge Fremskridtspartiet til noget i denne sag, eftersom Fremskridtspartiet hele tiden har været modstandere af, at tamsilsagen blev undersøgt – men fordi der nu alligevel har været så mange korte bemærkninger, at jeg egentlig gerne vil spørge justitsministeren, inden han går herop, om han kan give bare et par eksempler på andre situationer end dem, der i forvejen er nævnt i retsplejeloven, hvor den nuværende justitsminister kunne forestille sig at lukke dørene. Det er noget af det, der er uklart i sagen, og som bekymrer mig, fordi det så helt klart bliver en politisk sag, om dørene skal lukkes eller ej. Så hvis vi kunne få nogle eksempler på, hvad det kunne være for sager, ville vi dog være en lille smule kloge.

Hvad angår et andet af de emner, der har været inde i kort bemærkning-udvekslingen, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det heller ikke for SF er nogen beroligelse, eller hvad man nu skal kalde det, at spørgsmålet vil blive gjort til genstand for et samråd i Folketingets Retsudvalg. Det er helt klart, at der ikke lægges op til, at det er andre end justitsministeren, der har ansvaret. Det kan heller ikke være andre end justitsministeren, der har det, og ingen minister ville jo handle imod et oplagt flertal i Folketinget, men når jeg tænker på, hvad vi har været igennem det seneste års tid med hensyn til, hvad samråd i Retsudvalget er blevet brugt til, så foretrækker jeg, at ministeren administrerer, og at vi så stiller spørgsmål og kritiserer, hvis ministerens administration ikke passer os, i stedet for at blive taget til indtægt for, at vi har godkendt den administration, som ministeren lægger op til.

Så det er altså ikke nogen beroligelse for SF, at spørgsmålet vil blive gjort til genstand for et samråd i Retsudvalget.